

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

רש"י ד"ה ואליבא דרבי
בא דאמר במסכת סוטה.
ב צלדו דף כז ע"ב ודף ל
ע"ב:

מוסף רש"י

הקרבן על הכרת הוא בזה כדלמא
לעושה בשגגה וסמך ליה והנפש אשר
תעשה וגו' לא **שעשית**. היינו לאז:
מנינא למה לי. לייתי אבות מלאכות
הזורע והחורש כו' למה לי למיתנא
ארבעים חסר אחת למיתניהו יודע
ידעין דמ' חסר אחת **איכל: שאם**
עשאן כולן כו'. וסימנא צעלמא אשמעינן
לדע כמה חטאות חייב על חילול שבת
אחת: יכי משכחת לה. דמחייב ע"כ
לא משכחת לה אלא בזדון שבת דיודע
שאו שבת ושגגת מלאכות דאינו יודע
שהמלאכות הללו אסורות דאי בזדון
מלאכות ושגגת שבת דיודע שכן
אסורות בשבת אבל שמה שהיוס שבת
הא תנן דאינו חייב אלא אחת לכל שבת
ודון שבת לא היה א"כ יודע אחת
מהלכותיה דאי לא ידע בחדא מינייהו
אין שבת חלוק לו משאר ימים והא שגג
בכולן אין כאן זדון שבת: **בשלמא לר'**
יוחנן. דלמך שגגת כרת שמה שגגה:
משכחת לה. ודון שבת בללאון ושגגת
מלאכות בכריתות דיודע לה לשבת
עלמא שזהרר על הללאון או של כולן או של
אחת מהן: **ידע לה לשבת במאי**.
הלא בכולן שגג כסבור שכל ל"ט
מלאכות מותרות: **בסמומין**. דליין
בקרבן: **ואליבא דר' עקיבא**. דלמך
במסכת סוטה (א) תוממין דאורייתא
נינהו דתנן בן זבוי דרש רבי עקיבא
ומדותם מחוץ לעיר כו' י: וזו שוגג
האמור צבור. כלומר היכא דשגג
בשבת ומלאכות אין כאן לא דין ולא
דיין לקנתר ואין לך שוגג כזה: **אין**
צור וצור אינו של שוגג כזה: **היו**

אלה. וילפינן צהוריות (דף טז. ב.)
 תיב תורה אחת^י כל התורה
 של כל עצירות לשל ע"ז מה
 ה גמורה שחייב על זדונו כרת

יֹכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה וְכַתִּיב ²וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בִיד רִמָּה ⁶הוֹקְשׁוּ כֹלָם לַע"ז *מָה לַהֲלֹךְ דְּבַר שְׁחִיבִים עַל זִדּוּגוֹ כִּרְת וּשְׁגָגָתוֹ חֲטָאת אָף כָּל דְּבַר שְׁחִיבִין עַל זִדּוּגוֹ כִּרְת וְעַל שְׁגָגָתוֹ חֲטָאת וְלֹא מוֹנְבוֹ שְׁגָגָה בְּמֵאִי כְּגֹן שִׁשְׁגַּג בְּקִרְבֵּן וּרְבִנֵּן ²שְׁגָגַת קִרְבֵּן לֹא שְׁמָה שְׁגָגָה וּרְבִנֵּן שְׁגָגָה בְּמֵאִי רַבִּי יוֹחֲנָן אָמַר כִּיּוֹן שִׁשְׁגַּג בְּכִרְת אָף עַל פִּי שְׁהוִיד בִּלְאֹ וּרְיִשׁ לְקִישׁ אָמַר עַד שִׁישְׁגֹּג בִּלְאֹ וְכִרְת אָמַר רַבָּא מֵאִי טַעְמָא דְרִשְׁב"ל אָמַר קָרָא ³אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ (בְּשִׁגָּגָה) וְאִשֶּׁם עַד שִׁישְׁגֹּג בִּלְאֹ וְכִרְת שְׁבָה וּרְבִי יוֹחֲנָן הָאִי קָרָא דְרִשְׁב"ל מֵאִי עֵבִיד לִיה מִיבֵעִי לִיה ⁴לְכַדְתָּנִיא ⁵מֵעַם הָאָרֶץ פִּרְט לְמוֹמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֱלֵעָזָר אֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ (בְּשִׁגָּגָה) וְאִשֶּׁם ⁶הִשֵּׁב מִיִּדְעִיתוֹ מִבֵּיא קִרְבֵּן עַל שְׁגָגָתוֹ לֹא שֶׁב מִיִּדְעִיתוֹ אִינוֹ מִבֵּיא קִרְבֵּן עַל שְׁגָגָתוֹ; תִּנֵּן ⁷אֲבוֹת מִלֵּאכּוֹת אֲרַבְעִים חֹסֶר אַחַת וְהוִינֵן בָּהּ ⁸מִנִּנְא לְמָה לִּי וְאָמַר ר' יוֹחֲנָן יִשְׁאֵם עֲשָׂאן כֹּלָן בְּהַעֲלֵם אַחַד חִיבִי עַל כָּל אַחַת וְאַחַת הִכִּי מִשְׁכַּחַת לָהּ בִּזְדוּן שֶׁבַת וּשְׁגָגַת מִלֵּאכּוֹת בְּשִׁלְמָא לְרַבִּי יוֹחֲנָן דֹּאמֵר כִּיּוֹן שִׁשְׁגַּג בְּכִרְת אַע"פ שְׁהוִיד בִּלְאֹ מִשְׁכַּחַת לָהּ כְּגֹן דִּידַע לָהּ לִשְׁבַת בִּלְאֹ אֵלֶּא לְרִש"ש ב"ל דֹּאמֵר עַד שִׁישְׁגֹּג בִּלְאֹ וּבְכִרְת דִּידַע לִיה לִשְׁבַת בְּמֵאִי ¹דִּידַעָה ²בְּחַתוּמִין ³וְאֵלִיבֵא דְר"ע מֵאֵן תֵּנָא לָהּ דִּתְנוּ רַבִּנֵּן שִׁגַּג בִּזְה וְכִזְה זֶהוּ שְׁוֹגַג הָאִמּוֹר בְּתוֹרָה הִזִּיד בִּזְה וְכִזְה זֶה הִיא מִזִּיד הָאִמּוֹר בְּתוֹרָה שִׁגַּג בְּשֶׁבַת וְהִזִּיד בְּמִלֵּאכּוֹת אוֹ שִׁשְׁגַּג בְּמִלֵּאכּוֹת וְהִזִּיד בְּשֶׁבַת אוֹ שְׁאִמֵּר יוֹדַע אִנִּי שְׁמִלְאֵכָה זֶה אִסּוּרָה אֲבָל אִנִּי יוֹדַע שְׁחִיבִין עֲלֶיהָ קִרְבֵּן אוֹ לֹא חִיבִי כְּמֵאֵן כְּמוֹנְבוֹ אָמַר אֲבִיִּי הֲכָל מוֹדִים בְּשִׁבּוּעַת בִּיטוּי שְׁאִין חִיבִין עֲלֶיהָ קִרְבֵּן עַד שִׁישְׁגֹּג בִּלְאֹ שְׁבָה הֲכָל מוֹדִים מֵאֵן ר' יוֹחֲנָן פִּשְׁיָטָא כִּי קָא"ר יוֹחֲנָן הִיכָא דֹּאִיכָא כִּרְת אֲבָל הֲכָא דִּלִּיכָא כִּרְת לֹא סָד"א ⁴הוּאִיל וְחִיבִי קִרְבֵּן חִידוּשׁ הוּא דְּבִכָּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה לֹא אֲשַׁכְּחָן לֹא דְמִיִּית עֲלֶיהָ קִרְבֵּן וְהֲכָא מִיִּיתִי כִּי שִׁגַּג בְּקִרְבֵּן גַּמִּי לִיחִיבִי קַמ"ל

ה קרבן: שזועה ציטוי. שאורל
 ליה קרבן וכחייב היה ועטלס
 אלא נשבע שלא אוכל ואכל אינו
 להשתא שגג בלאו שזה: הכל
 רכחין אביי לאו אפלונתא
 ה מונבו בזה (דהא) © שגגת
 א ק"ו הוא השתא בכל המורה
 י מונבו דמחייב בשגגת קרבן
 יצא קרבן עליה לא כ"ש אלא
 אי ומאן הכל מודים ר"י דאף
 הודו בלאו הכא צעין שיטתו
 פליג דאמרי שגגת קרבן לאו
 ג דע"כ לא קאמר ר"י בעלמא
 לקא דעתא אמינא. שצעות
 ה דאף על פי שאורל בלאו
 וואיל ומידוש מודו ביה רבנן:
 קמ"ל

ל 37 שעת חנייה שלם שלם

ספ.

ברת. ^אוא"מ מ"מ הקיפא דסוגג למזיד
כתיב התם קרא דוהנפש אשר תעשה
שחייב על זדונה כרת כו' וי"ל דלית לן
יצ צהיאי פרשה כדמשמע מתוך פירוש

ורה אור השלם

כִּי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת
הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר
לְמֹשֶׁה: בַּמִּדְבָּר טו כב
וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְיָדְךָ
מִן הָאֲוִיר וּמִן הָעָרָא
הַזֶּה מִדֶּבֶר וְנִבְרָתָהּ הִנֵּפֶשׁ
יֵאָמַר מִקֶּרֶב עַמִּי:

נגה מעם הארץ בעל
ממנו יי אומר

שִׁינָה וְאֶשֶׁם: ויקרא ד כז

גליון הש"ס

במקום מה שצויתי שלא
עושה עין צ"ק דף קה ע"ב
ד"ה מאי לאו: שם ד"ה
ששנג וכו' אבל לרבי
למה מנז"ש. עיין
הר"ן שזועות דף ה
ובחי' הרמב"ן שם:

תום' ישנים

דָּהָא וְדָאֵי לִיכָא לְמִימַר
ג. בְּכֵרֵת דְּלִ"כ הֵייוּ
וְעוֹד כִּיּוֹן טוֹ דְּמִקְשָׁא
ז. לְמוֹזִיד בְּכֵרֵת טוֹ אִית
ח. לְמִימַר ט"ז דְּמִכְרֵת אִית
י. יָדִיעָה בְּשַׁעֲת מַעֲשֵׂה י"ח
יא. דְּשַׁנְגָּת לֹאֹ אִפְלִינֹ לְרַבְּנָן
יב. לֹא חֵיִישִׁין:

[illegible]

מוסף תוספות

[illegible]

ה'ה'ס"ט. יד. הוה. מ'ס' ה'ה'ס"ט. טו. דרך קרא. מ'ס' ה'ה'ס"ט. טז. כתיב. מ'ס' ה'ה'ס"ט. יז. רבעינן. מ'ס' ה'ה'ס"ט. יח. דומיא דמדי. רע"ב. ט. ו' (אמר) דכיון שאינו שם מדינתו משום דהא אסור חמור פשיטא שגם משום קרבן לא היה שם. י"ג. מ'ס' ה'ה'ס"ט. י"ד. קרבין גראול יח חמור יותר מכרת. מ'ס' ה'ה'ס"ט. י"ה. ושיחא אמר ק"ל שאילו היה יודע עשוי הקרבן לא היה עושה. רע"ב. י"ז. בדקא קל חמורא חתא. מ'ס' ה'ה'ס"ט. י"ח. וליגא למיור דאפי' למבזבז קאמר דע שישנוג בלא. מ'ס' ה'ה'ס"ט. י"ט. ו' (אמר) ד' ו' אי משמע לה למרשד קריה היה חבונג בנ' הוה לה למביצי ענגת לאו כפשיטא דקריה ורקושא שדמור דקריה נוקמה לכתא. רע"ב. י"ז. מ'ס' ה'ה'ס"ט. י"ח. קתיא אסי' איור חייב על אחת חמא אלא אסקילא, כאן טמא חתא קריה על כלום ד' לא מליץ אמתי (ורכלל גירול) (דחנא) דקתיני מצינא למיור דחייב על כל אחת חמא וכו'. מ'ס' געל' ו'. כו. לפי שאינו מצווה על שביחת בהמה ח' אלא במה שהיה עצמו אסור (ורכלל). מ'ס' ה'ה'ס"ט. כז. רכלל (קלמן) (עברתה) לא צרי' לצאת ואין ב' בדרבין. רע"ב. י"ח. חמתי פליגא על ר' יוסי. מ'ס' ה'ה'ס"ט. כח. בהרת. מ'ס' ה'ה'ס"ט. כט. ארוב מלאכות. מ'ס' ה'ה'ס"ט. לו. רפשיטא (געל' גלל' גמנוע). מ'ס' ה'ה'ס"ט. לא. ידיע להו לכולהו מלאכות אלא. מ'ס' ה'ה'ס"ט. לב. מיהו. מ'ס' ה'ה'ס"ט. לג. זכור שבועתי יפה אלא. רע"ב. י"ח. שהוא כבוד שאין אסור אלא כמי שבויר על שבועתו. מ'ס' ה'ה'ס"ט. לד. אינ' דארמינן האדם שבועתי פטל לאנוס האי אדם שבועתי קרינא ביה. מ'ס' ה'ה'ס"ט. לז. ללל. מ'ס' ה'ה'ס"ט.

ע"ש דלא מייירי כלל מדין תחומין דאורייתא. אכן מ"מ יש ללמוד מהתם דגם בדין תחומין דאורייתא לא קי"ל כר"ע ועיין תוס' שם ד"ה לית ודו"ק.